

Sziasztok, Nyíró András vagyok. Eredeti végzettségem szerint történész és szociológus. A kilencvenes évektől internetes tartalomfejlesztéssel foglalkozom. Az Index alapító főszerkesztője, később a T-Mobile tartalomfejlesztési igazgatója voltam. Most egy kis mobil alkalmazás fejlesztő céget vezetek.

Kesztlőcön, a pilisi erdei kerékpárút átadási ünnepségén

Néhány éve visszatértem nagyszüleim és apám falujába, Kesztlőcre, egy kis zsákfaluba Esztergom mellett. Néhány éve még az egyetlen bekötőútjánál kerékpározni tilos tábla állt. Azóta a Pilisi Erdőgazdasággal közösen kerékpározhatóvá tettünk egy szép erdei utat. Jövőre átadjuk a Kesztlőc-Dorog kerékpárutat, és ezzel bringával is elérhető lesz a kesztőlcieknek a dorogi vasútállomás.

Ma a nagyvárosok faluvá szeretnének válni, zöld területekre vágynak, felalálják a helyi közösségeket. És ugyanígy a falvaink a városiasodásban látják a jövőjüket, jobb szolgáltatásokkal, infrastruktúrával. Ebben a közlekedés kulcskérdés. A mi falunk öt kilométerre van a legközelebbi vasútállomástól. Ez az öt kilométer a vidéki Magyarországon tipikus probléma: nem éri meg buszt üzemeltetni, sokaknak nincs autója, és nincs kerékpárút sem.

Én abban hiszek, hogy vidéken a kerékpár megoldást jelent a legtöbb tömegközlekedési problémára. Élhetőbbek lesznek a falvaink, ha nem várunk arra, hogy minden közlekedési igényt drága és környezetszennyező buszokkal oldjanak meg. A Kerékpárosklub most publikált felmérése szerint az ország délkeleti részeiben minden harmadik ember elmondhatja, hogy elsősorban kerékpárral közlekedik. Itt is vannak feladatok. De sajnós az

északi és a nyugati területeken sokkal rosszabb a helyzet, itt csak minden hatodik ember választja elsődleges közlekedési eszköznek a kerékpárt.

A Kerékpárosklub elnökségében abban szeretnék segíteni, hogy a kistelepülések közlekedésében jobban terjedjen a kerékpározás. A mi falunkban, Keszölcön több éves tapasztalatot szereztem abban, hogy lelkesedéssel, kitartással és szakértelemmel lehet eredményeket elérni ezen a területen.

Bringán nőttem fel, a hetvenes évek elejétől tekerek országúton, városban, faluban. Egyik legjobb barátom Veszélovszki Zsolt volt, a Kerékpárosklub egykori elnökségi tagja. Zsolt már nincs köztünk, de sok beszélgetésünk, faluja, Csabdi környékén tett edzőköreink és a nagy Grossglockner mászásaink emléke erőt ad ahhoz, hogy folytassam azt, amit ő elkezdett.